

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Проданюка Богдана Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини другої статті 11 Закону України „Про інформацію“

Київ
6 травня 2025 року
№ 34-3(II)/2025

Справа № 3-58/2025(116/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання),
Городовенко Віктор Валентинович (доповідач),
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Проданюка Богдана Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого частини другої статті 11 Закону України „Про інформацію“ від 2 жовтня 1992 року № 2657–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 48, ст. 650) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Проданюк Б.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 32 Конституції

України (конституційність) друге речення абзацу першого частини другої статті 11 Закону України „Про інформацію“ від 2 жовтня 1992 року № 2657–ХІІ зі змінами (далі – Закон), згідно з яким „до конфіденційної інформації про фізичну особу належать, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата і місце народження“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Проданюк Б.М. у березні 2025 року звернувся до Ніжинського міськрайонного суду Чернігівської області зі скаргою на бездіяльність посадових осіб Ніжинського районного управління поліції Головного управління Національної поліції України в Чернігівській області, яка полягала у невнесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань, викладених у його заяві від 6 березня 2025 року про вчинення невідомими особами кримінального правопорушення, визначеного частиною першою статті 182 Кримінального кодексу України.

У заяві про кримінальне правопорушення від 6 березня 2025 року Проданюк Б.М. стверджував, що невідомі особи у серпні 2024 року використали його персональні дані (прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання) та додали підроблений підпис для заповнення електронного звернення на офіційному вебсайті Державної служби України з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів. У зверненні повідомлялося про порушення Комунальним підприємством „Виробниче управління комунального господарства“ вимог щодо порядку формування, встановлення та застосування тарифу на послуги з управління побутовими відходами.

Слідчий суддя Ніжинського міськрайонного суду Чернігівської області ухвалою від 14 березня 2025 року скаргу Проданюка Б.М. залишив без задоволення.

Не погодившись із указаною ухвалою Проданюк Б.М. звернувся до Чернігівського апеляційного суду з апеляційною скаргою.

Чернігівський апеляційний суд ухвалою від 25 березня 2025 року апеляційну скаргу Проданюка Б.М. залишив без задоволення, а ухвалу слідчого судді Ніжинського міськрайонного суду Чернігівської області від 14 березня 2025 року – без змін. В ухвалі суд апеляційної інстанції послався на частину першу, абзац перший частини другої статті 11 Закону та зазначив, що зміст інформації, яку надав суду Проданюк Б.М., „не містить достатньо даних для внесення відомостей до ЄРДР та початку досудового розслідування“. Крім того, апеляційний суд зазначив, що „фактично та інформація про яку вказує скаржник, як конфіденційна, не є такою, оскільки не відповідає положенням Закону <...>“.

1.2. Проданюк Б.М. твердить, що „застосування приписів ч. 2 ст. 11 Закону <...> порушує гарантоване Конституцією України право скаржника на невтручання в його особисте і сімейне життя, оскільки збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди державою, органами місцевого самоврядування, юридичними або фізичними особами є втручання в її особисте та сімейне життя“, а також „позбавляє <...> права на захист від кримінального правопорушення (проступку) за порушення недоторканості приватного життя, яке передбачено ч. 1 ст. 182 КК України“.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу наводить приписи Конституції України, Закону, посилається на Рішення Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012, а також на судові рішення у своїй справі, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що Проданюк Б.М., твердячи про невідповідність Конституції України (неконституційність) другого речення абзацу першого частини другої статті 11 Закону, не обґрунтував, як саме оспорюваний припис Закону порушує його конституційне право на невтручання в його особисте і сімейне життя, та не аргументував своїх тверджень щодо його невідповідності частині першій статті 32 Конституції України.

Суб'єкт права на конституційну скаргу обмежився цитуванням Конституції України, Закону, посиланням на Рішення Конституційного Суду України від 20 січня 2012 року № 2-рп/2012 та фактично висловив незгоду із судовими рішеннями у своїй справі, зокрема в частині застосування судами у цій справі оспорюваного припису Закону.

Конституційний Суд України неодноразово вказував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й обґрунтувати, як саме закон (його окремі приписи), який був застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 10 травня 2023 року № 35-у(ІІ)/2023]; цитування Конституції

України, наведення змісту законів України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних норм закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності [ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018, Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України від 22 березня 2023 року № 3-уп(I)/2023]; незгоду з судовими рішеннями не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів закону [ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 23 лютого 2022 року № 5-у(II)/2022, від 7 вересня 2022 року № 5-уп(II)/2022].

Наведене свідчить, що Проданюк Б.М. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності другого речення абзацу першого частини другої статті 11 Закону, а отже, не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Проданюка Богдана Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) другого речення абзацу першого

частини другої статті 11 Закону України „Про інформацію“ від 2 жовтня 1992 року № 2657–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**